

Gemeenteprogram der Communistische Partij Holland



I. Het in den wereldoorlog zeer versnelde tempo der ontwikkeling — in ontwrichting overgaande — van het kapitalisme heeft niet alleen de staten, doch ook de gemeenten gesteld voor onoplosbare problemen. Problemen die, op het beperkte terrein der gemeentepolitiek, zelfs in hooger mate onoplosbaar zijn dan die der staathuishouding. Eenerzijds spreekt zich in de opgaven der gemeentepolitiek veel meer direct de geestelijke en stoffelijke nood van breede lagen der bevolking uit, — anderzijds zijn vooral de ontredde en de beperking der gemeentelijke financiën oorzaak, dat dagelijks de onmogelijkheid aan het licht treedt, om voor deze moeilijkheden ook maar een eenigszins bevredigende oplossing te vinden.

Deze omstandigheid bepaalt in de eerste plaats het optreden op communaal (gemeentelijk) gebied. Waar in de door het stadium der maatschappelijke ontwikkeling bepaalde omstandigheden zelfs de eenvoudigste vervulling van de burgerlijke bestuursstaak dikwerf de kracht der gemeenten te boven gaat, is minder dan ooit te verwachten een streven naar hervormingen in proletarischen zin. Minder dan ooit zal dus de arbeid van communistische raadsleden gericht moeten zijn op het verwerven van zoogenaamde „practische resultaten” — meer dan ooit op revolutionaire agitatie, propaganda, critiek.

II. De actie van communistische gemeente-

raadsleden, aanvulling en versterking van den directen buitenparlementairen strijd der arbeiders, onderscheidt zich principieel van het optreden van alle andere politieke groepen door dit besef van de gestelde eischen binnen de bestaande maatschappelijke politieke verhoudingen.

Het program hunner eischen verliest daardoor de beteekenis van een reeks van verkiezingsbeloften, en verwerft die van een serie van onvervulde eischen van de proletarische klasse, welker opsomming alleen reeds het kapitalisme in gebreke stelt, de bedriegelijke democratie ontmaskert en het proletariaat de oogen opent voor de in een slop geloopen onmacht en onwil der burgerlijke huishouding.

Strijdwapen en propagandamiddel in den parlementairen strijd, verheft het zich tot de beteekenis van wapen tegen het onvruchtbare parlementaire stelsel, voor de proletarische dictatuur.

III. Bij het stellen van haar eischen kan daarom de Communistische Partij geenerlei rekening houden met de daartegen rijzende bezwaren, ontleend aan de beperkingen der bestaande wetgeving of aan de beperkte financieele mogelijkheden der gemeenten. Haar eischen hebben juist het oogmerk deze bezwaren en moeilijkheden te doorkruisen, den wil van het proletariaat te stellen tegen alle door het kapitalisme opgeworpen belemmeringen, en aldus den weg te bereiden naar en de grondslagen te leggen voor de toekomstige communistische politiek der tot macht gekomen arbeidersklasse.

IV. In dezen strijd der communistische gemeenteraadsleden dienen hun de volgende punten tot richtsnoer:

Bestuur der gemeente.

Strijd voor zoo volledig mogelijk doorgevoerd gemeentelijk zelfbestuur. Verzet tegen aanslagen op de gemeentelijke autonomie.

Belastingen.

Weigeren van iedere belastingheffing van het proletarisch inkomen. Scherpe kapitaalsbelasting. Gemeenten, binnen welke grenzen zich niet voldoende belastbaar kapitaal bevindt, dienen naar vast te stellen regelen inkomsten uit 's Rijks middelen te ontvangen.

Gemeentebedrijven.

De gemeente neme de productie en levering ter hand van voor het levensonderhoud algemeen noodige producten, niet slechts gas, electriciteit, water, doch ook kleding, voedingsmiddelen, enz.

Bij de levering der producten worde niet de kapitalistische kostprijs-berekening ten grondslag gelegd, doch de maatschappelijke behoefte. Waar mogelijk zij de prijspolitiek zoodanig, dat de lasten in hoofdzaak op de kapitalistische verbruikers worden gelegd.

Levensmiddelenvoorziening.

De gemeente bezorge den aanvoer van alle niet door haar geproduceerde algemeen noodige levensmiddelen. Organisatie van de voorziening der gemeente met levensmiddelen in ruimen zin.

Woningvoorziening.

Gemeentelijke woningbouw strijd tegen huurs opdrijving en huurwoeker. Verzet tegen het stre-

ven om een minderwaardig woningtype als arbeiderswoning te bestempelen. Opruiming van alle krotwoningen. Als noodmaatregel, en tot versnelling van het tempo eener betere voorziening: distributie en rantsoenering van overtollige woningruimte.

Stadsontwikkeling.

In 't bijzonder voor groote en zich ontwikkelende gemeenten worde de uitbouw der stad geleid met vooruitzienden blik. De voor stadsuitbreiding bestemde gronden dienen in de allereerste plaats in aanmerking te komen voor confiscatie van gemeentewege.

Bij stadsaanleg en uitbreiding wordt gestreden voor behoud van bestaand stads- en natuurschoon, en voor een aanleg, die de eischen van woning, verkeer en schoonheid in gelijke mate dient.

Onderwijs.

Opvoeding op grondslag van het verplicht kosteloos openbaar onderwijs. Verzet tegen clericaal onderwijs en tegen de bevoorrechtiging van de kinderen der bezittende klasse.

Schoolvoeding, schoolkleeding, schoolreizen, schoolhygiëne, niet slechts voor arbeiderskinderen, doch voor de gansche schoolbevolking.

Openbare zorg voor het geestelijk leven.

Inrichting van gemeentewege van volksgebouwen, vergaderzalen, bibliotheken, leeszaalen, musea.

Openbare gezondheidszorg.

Gemeentelijke ziekenhuizen, sanatoria, rustoorden; hulp aan moeders en zuigelingen; kinderverplegingsoorden. Verzet tegen iedere klassebevoorrechtiging van de verpleegden. Inrichting van een gemeentelijken geneeskundigen dienst; hygiënische voorlichtingsdienst; keuringsdienst.

Werkloozenzorg.

Verschaffing van productief werk waar en zoolang dit niet mogelijk is, uitkeering aan werklozen van het volle loon.

Loonpolitiek.

Verzet tegen het kapitalistische beheer der gemeentebedrijven. Opvoering en prikkeling van de looneischen der arbeiders. Strijd tegen alle pogingen om door „georganiseerd overleg” en andere bedriegelijke schijn-democratische maatregelen de gemeente-arbeiders af te leiden van den strijd tegen de gemeente als kapitalistisch werkgeefster.